

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnik w grupie zaszerogowania A*12, kwestionuje ważność sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej, który w odniesieniu do niego za 2004 r. sporządziła strona pozwana. Na poparcie swojej skargi podnosi on najpierw, że wspomniane sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej dokonuje analizy i zawiera uzasadnienie tylko zważywszy na okres od 1 maja 2004 r. do 31 grudnia 2004 r., podczas gdy pierwsze cztery miesiące omawianego roku nie zostały uwzględnione, nawet za pomocą odniesienia do oceny zawartej w sprawozdaniu pośrednim dotyczącym dokładnie tego okresu. Takie pominięcie stanowi naruszenie art. 4 ust. 3 ogólnych przepisów wykonawczych do art. 43 regulaminu pracowniczego. Skarżący dodaje, że w każdym razie sprawozdanie pośrednie zostało sporządzone przez niewłaściwy organ.

Następnie skarżący podnosi, że w trakcie drugiej części 2004 r. jego przełożeni powierzali mu jedynie zadania o charakterze okolicznościowym i pomocniczym, które nie były przydatne dla celów sporządzenia sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej urzędnika w jego grupie zaszerogowania.

Skarżący podnosi wreszcie naruszenie art. 12a regulaminu pracowniczego dotyczącego mobbingu.

Skarga wniesiona w dniu 26 kwietnia 2006 r. — C przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa F-44/06)

(2006/C 154/58)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: C (Bruksela, Belgia) [Przedstawiciele: S. Orlandi i J.-N. Louis, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 13 czerwca 2005 r. odmawiającej podjęcia wszelkich środków służących wykonaniu wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 23 listopada 2004 r. w sprawie T-376/02 O przeciwko Komisji⁽¹⁾;
- uchylenie decyzji dyrektor DG ADMIN/C „Polityka społeczna, personel zatrudniony w Luksemburgu, zdrowie, higiena” z dnia 23 lutego 2006 r. w sprawie przeniesienia C w stan spoczynku i przyznania mu renty inwalidzkiej zgodnie z art. 78 akapit drugi regulaminu pracowniczego, ze skutkiem wstecznym od dnia 1 lutego 2002 r.;

- zasądzenie od Komisji kwoty określonej na 15.000 EUR ex aequo et bono z tytułu naruszenia zasady poszanowania rozsądnego terminu;
- obciążenie Komisja Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W następstwie wydania wyroku w sprawie O przeciwko Komisji skarżący zażądał, aby organ powołujący podjął wszelkie środki konieczne dla wykonania tego wyroku. Po tym jak wniosek ten został oddalony skarżący wniósł zażalenie, które zostało w części oddalone decyzją z dnia 11 stycznia 2006 r. Następnie organ powołujący wydał nową decyzję z dnia 23 lutego 2006 r. w sprawie przejścia C na emeryturę i przyznania mu renty inwalidzkiej zgodnie z art. 78 akapit drugi regulaminu pracowniczego, ze skutkiem wstecznym od dnia 1 lutego 2002 r.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi po pierwsze, że ta ostatnia decyzja nie wykonuje w pełni ww. wyroku, ponieważ nie przywraca mu ona pozycji prawnej, która skarżący miał przed wydaniem decyzji uchylonej przez Sąd.

Ponadto decyzja z dnia 23 lutego 2006 r. narusza art. 53 regulaminu pracowniczego, który stanowi, że urzędnik, wobec którego zgodnie z orzeczeniem Komitetu ds. Inwalidztwa stosuje się przepisy art. 78, jest z urzędu przenoszony w stan spoczynku ostatniego dnia miesiąca, w którym organ powołujący uznał jego trwałą i pełną niezdolność do pełnienia służby.

W końcu skarżący podnosi naruszenie zasady poszanowania rozsądnego terminu, ponieważ decyzja z dnia 23 lutego 2006 r. została wydana piętnaście miesięcy po wydaniu ww. wyroku.

⁽¹⁾ RecFP str. I-A-349 i II-1595

Skarga wniesiona w dniu 8 maja 2006 r. — Aimi i in. przeciwko Komisji

(Sprawa F-47/06)

(2006/C 154/59)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Nicola Aimi (Evere, Belgia) i inni [Przedstawiciele: A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie indywidualnych decyzji dotyczących oddalenia wniosków skarżących o przyjęcie przez organ powołujący przepisów przejściowych zapewniających, w ramach postępowania w sprawie awansu w 2005 r. i w latach następnych, równość traktowania oraz prawa nabyte.
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi skarżący podnoszą, że poprzez oddalenie wniosków o przyjęcie przepisów przejściowych uwzględniających ich szczególną sytuację wynikającą ze stworzenia dodatkowych grup zaszerogowania strona pozwana naruszyła ich oczekiwania co do rozwoju kariery, na tych samych warunkach co ich kolegów należących do tej samej kategorii, jak również ich prawa nabyte w zakresie, w jakim perspektywa ich kariery została poddana znaczącym zmianom.

Ponadto skarżący podnoszą brak właściwego uzasadnienia w związku z tym, że strona pozwana nie odpowiedziała na zarzuty i argumenty wysuwane we wnioskach i zażaleniach.

Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2006 r. — Avanzata i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**(Sprawa F-48/06)**

(2006/C 154/60)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Eric Avanzata i in. (Beggent, Francja) [Przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats]

Strona pozwana: Komisji Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności postanowień umów zawartych ze skarżącymi jako członkami personelu tymczasowego określających one ich kategorię pracowniczą, grupę zaszerogowania, stopień i wynagrodzenie;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, którzy zostali zatrudnieni w Komisji jako pracownicy lub pracownicy fizyczni na podstawie prawa luksemburskiego, kwestionują ich zaszerogowanie i wynagrodzenie ustalone przez tę instytucję w chwili ich powołania na stanowiska pracowników tymczasowych przydzielonych do Biura infrastruktury i logistyki w Luksemburgu.

Na poparcie swojej skargi podnoszą naruszenie art. 80 warunków zatrudnienia innych pracowników (WZIP), naruszenie art. 2 załącznika do WZIP, niezgodność z prawem ogólnych przepisów wykonawczych (OPW) do tych artykułów, a także naruszenie zasady równości traktowania i niedyskryminacji, przejrzystości i dobrego zarządzania.

Skarżący podnoszą przede wszystkim, że pozwana przyjęła OPW bez zasięgnięcia opinii komitetu regulaminowego. Ponadto ich zdaniem OPW nie zawierają szczegółowego opisu czynności i zakresu obowiązków odpowiadających każdemu rodzajowi pracy, w związku z czym niemożliwe jest sprawdzenie, czy zostali zakwalifikowani do kategorii pracowniczej odpowiadającej pracy, jaką wykonują oraz ich grupa zaszerogowania została ustalona zgodnie z art. 80 WZIP. Ponadto zdaniem skarżących pozwana nie wykazała, by rzeczywiście sprawdziła możliwość przyznania skarżącym, zgodnie z OPW, dodatkowej grupy zaszerogowania w celu uwzględnienia realiów gospodarczych.

Wreszcie skarżący utrzymują, że znajdują się w takiej samej sytuacji, jak personel zatrudniony w żłobkach i świetlicy w Brukseli i zatrudniony jako członkowie personelu tymczasowego przydzielonego do Biura infrastruktury i logistyki w Brukseli, który otrzymał gwarancję utrzymania wynagrodzenia. Ich zdaniem skarżąca nie uzasadniła, z jakich przyczyn taka gwarancja nie mogła im zostać udzielona.

Skarga wniesiona w dniu 9 maja 2006 r. — Nijs przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu**(Sprawa F-49/06)**

(2006/C 154/61)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Bart Nijs (Bereldange, Luksemburg) [Przedstawiciel: F. Rollinger]

Strona pozwana: Trybunał Obrachunkowy

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji organu powołującego o nieawansowaniu skarżącego w 2005 r., a także każdej decyzji związanej z nią lub po niej następującej;
- zasądzenie odszkodowania za szkodę majątkową i zadośćuczynienia za doznaną przez skarżącego krzywdę,
- obciążenie Trybunału Obrachunkowego kosztami postępowania.